

WIKIPEDIE

Červenka obecná

Červenka obecná (*Erithacus rubecula*) je druh ptáka z čeledi lejskovitých (Muscicapidae), rozšířený v severní Africe, Evropě a západní Asii. Jedná se o malého, většinou nenápadně zbarveného ptáka s velkou rezavočervenou náprsenkou na tváři a hrudi, který se vyskytuje v lesích i houštinách poblíž lidských sídel v parcích a zahradách.

Živí se hmyzem a dalšími bezobratlými, které hledá převážně na zemi nebo v přízemní vegetaci. Přímou na zemi nebo nízko nad ní bývá umístěno také nenápadné miskovité hnízdo, do kterého klade 5–7 světlých, drobně tmavě skvrnitých vajec.

Červenka obecná jako typicky zbarvený, relativně běžný a často poměrně důvěřivý pták patří k široce známým druhům. Zvláštní oblibě se těší ve Velké Británii, kde je tradičně spojován s Vánoci a roku 2015 byl britskou veřejností v anketním hlasování vybrán za neoficiálního národního ptáka.^[2]

Etymologie a taxonomie

Pojmenování

Rodové jméno, *Erithacus*, pochází z řeckého *erithakos* a odkazuje na neznámého ptáka, obvykle ztotožňovaného s červenkou obecnou.^[3] Druhé jméno, *rubecula*, má základ v latinském *ruber*, které v češtině znamená „červený“, a je patrně zdvojnásobením (byť je možné zakončení odvozovat i od slova *gula*, „hrdlo“).^[4]

Český název *červenka* má předobrozenecký původ a podobně jako latinské druhové jméno je odvozen z červené náprsenky tohoto ptáka. V ostatních slovanských jazycích se pro druh objevují jména jiná; k nejbližším tomu českému patří polský název *rudzik*. Ve staročeštině byl druh označován také výrazy *ludačka*, *udačka* či místně *hudačka*, patrně proto, že staví dobře ukrytá hnízda (základovým slovem by v takovém případě mohlo být *louditi*, tedy „klamat“).^[5]

Systematika

Druh první popsal Carl Linnaeus v roce 1758 v 10. vydání svého díla *Systema Naturae* pod názvem *Motacilla rubecula*. Do rodu *Erithacus* druh zařadil francouzský přírodovědec Georges Cuvier roku 1800.^[6]

Rod *Erithacus* dříve vedle červenky obecné čítal další dva druhy: *E. akahige* a *E. komadori*. U uvedených východoasijských druhů nicméně byla na základě molekulárně fylogenetických studií prokázána bližší příbuznost se skupinou jiných asijských druhů nežli s červenkou obecnou, což vedlo k revizi a přeřazení obou druhů do rodu *Larvivora*. Červenka obecná se tak po této změně stala jediným druhem rodu *Erithacus*. Rod *Erithacus* byl tradičně považován za blíže příbuzný s rody *Luscinia* a *Tarsiger*, nicméně nedávné fylogenetické analýzy jako blíže spřízněné uvádějí africké monotypické rody *Pogonocichla* a *Suymnertonia*.^[6]

Poddruhy

U červenky obecné se rozlišuje 8 poddruhů:^{[6][7]}

- E. r. melophilus* Hartert, 1901 – žijící na Britských ostrovech;
- E. r. rubecula* (Linnaeus, 1758) – Maroko a většina Evropy východně po Ural;
- E. r. tataricus* Grote, 1928 – Ural, severozápadní Sibiř;
- E. r. superbus* Koenig, 1889 – Tenerife a Gran Canaria;
- E. r. witherbyi* Hartert, 1910 – Alžírsko a Tunisko;
- E. r. valens* Portenko, 1954 – Krym;
- E. r. caucasicus* Buturlin, 1907 – severní a východní Turecko, Ázerbájdžán;
- E. r. hyrcanus* Blandford, 1874 – jihovýchodní Ázerbájdžán, severní Írán.

Popis

Velikosti vrabce, s velkou hlavou a poměrně dlouhýma tenkýma nohama. Délka těla je 12,5–14 cm, rozpětí křídel dosahuje 20–22 cm a hmotnost se pohybuje v rozmezí 15–22 g. Svrchní část těla je světle hnědá s úzkou žlutou páskou v křídlech, spodní modrošedá a bílá s nápadnou rezavočervenou náprsenkou na tváři a hrudi. Pohlaví se zbarvením neliší, mladí ptáci jsou celí hnědí, světle skvrnití a postrádají červenou náprsenku. Zobák je černohnědý se světle hnědou u kořene dolní čelisti, nohy hnědé a duhovka tmavohnědá.^{[7][8][9]}

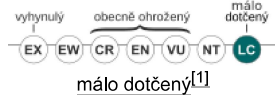
Pelichání mladých ptáků (částečné) probíhá v srpnu až září, dospělých ptáků (úplné) někdy již od července do konce září.^[7]

Červenka obecná

Červenka obecná, dospělý pták (ssp. *rubecula*)

Stupeň ohrožení podle IUCN

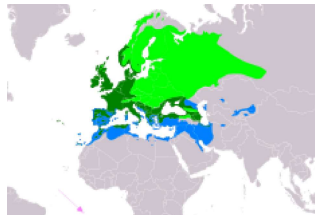

Vědecká klasifikace

Říše	živočišné (Animalia)
Kmen	strunatci (Chordata)
Podkmen	obratlovci (Vertebrata)
Třída	ptáci (Aves)
Podtřída	letci (Neognathae)
Řád	pěvci (Passeriformes)
Čeleď	lejskovití (Muscicapidae)
Rod	červenka (<i>Erithacus</i>) Cuvier, 1800

Binomické jméno

Erithacus rubecula
(Linnaeus, 1758)

Rozšíření červenky obecné

- ☐ hnízdiště
- ☐ celoroční výskyt
- ☐ zimoviště
- ☐ pravděpodobně vyhynulá, zavlčená

Synonyma

Motacilla rubecula Linnaeus, 1758

Některá data mohou pocházet z datové položky.

Dospělý pták je díky výrazné oranžové náprsence ve středoevropských podmínkách zaměnitelný pouze s lejskem malým, od kterého se liší větší velikostí, oranžovou náprsenkou zasahující až po tváře a ocasem bez bílých skvrn. Mladý pták se svým skvrnitým zbarvením podobá mladým slavíkům, má však hnědší ocas.

Rozšíření a prostředí

Červenka obecná má evropský typ rozšíření, s areálem sahajícím od severní Afriky a západní Evropy východně po řeku Ob.^[10] Je převážně tažná, se zimovišti v západní a jižní Evropě, severní Africe a na Blízkém východě.^[7]

Žije ve všech typech lesa s nepříliš hustým bylinným patrem, přičemž dává přednost stinným místům v blízkosti vody. Lze ji nalézt také v houštinách, parcích, sadech, zahradách a na hřbitovech. V Evropě vystupuje až po 200 m n. m.^[6]

Výskyt v Česku

V ČR hnízdí běžně na celém území od nížin po hory, nejvýše v Hrubém Jeseníku do 1400 m n. m. Populace hnízdící v ČR je převážně tažná, pravidelně zde však zimují ptáci ze severských populací.^[7]

Biologie

V některých částech areálu je červenka obecná častým obyvatelem zeleně kolem lidských sídel, jinde spíše plachým lesním ptákem. Zdržuje se hlavně na zemi v krytu vegetace, kde poskakuje s mírně zdviženým ocasem a svěšenými křídly. Zcela nekrytým plochám bez vegetace se pokud možno vyhýbá, a při jejich překonávání obvykle letí nízko nad zemí přímo do nejbližšího keře.^[6]

Táhne v noci, dle údajů od okroužkovaných ptáků rychlostí až 100 km/den.^[6]

Vokalizace

Vábí krátkým „tik“, které při vyrušení přechází do dlouhé řady „tik–ik–ik–ik“. Poplašný hlas je velice tenké „tsííí“ podobné hlasu kosa černého. Zpěv je kolísavý, zvonečkovitě znějící.^[8] Mimo období pelichání zpívá po celý rok, začíná ještě před rozedněním a končí večer až téměř za tmy jako jeden z posledních pěvců. Zpívají obě pohlaví; zpěv samce bývá delší a rozmanitější. Maximum zpěvní aktivity u samce připadá na období námluv a u samice na podzim (v období rozmnožování zpívá na rozdíl od samce jen zřídka).^[6]

Rozmnožování

Červenka obecná je celoročně teritoriálním ptákem, který vedle hnízdních okrsků obhazuje oddělená potravní teritoria také v zimě (samci ze stálých populací běžně hájí stejný okrsek celý život). Hnízdí monogamně, příležitostně je zdokumentována též bigamie. U tažných populací na hnízdiště jako první přilétá samec, který bezprostředně poté zabírá teritorium, začíná zpívat a vyčkává návratu samice. U stálých ptáků dochází k tvorbě párů mnohdy již v průběhu ledna, a to obvykle dvěma způsoby: buď se samice přesune do okrsku cizího samce, nebo se sousedící teritoria obou ptáků spojí. Zřídka může také samice ve svém teritoriu setrvat a vyčkat, dokud se k ní nepřipojí samec. Během fertilní periody samice žadoní podobně jako mláďata na hnízdě a samec ji v závislosti na intenzitě volání krmí a zároveň aktivně stráží před samci z okolí. Krmení samice samcem někdy pokračuje i v průběhu sezení na vejcích, ale část samic samce naopak po spáření až do začátku líhnutí mláďat odhání.^[6]

Hnízdo červenky se snůškou umístěné na zemi

Hnízdní okrsek o rozloze cca 0,3–0,7 ha je hájen velmi intenzivně prostřednictvím zpěvu a charakteristického postoje se zvedáním hlavy, vystavováním červené náprsenky a pocukáváním těla, křídel a ocasu.^[7] V případě, že vniknuvší jedinec tohoto varovného chování ze strany domovského ptáka nedbá, může dojít i k soubojům, které mohou být velmi tvrdé a v krajních případech končit fatálními zraněními jednoho ze soupeřů. V rámci teritoriálního chování bylo prokázáno, že červenky rozlišují mezi zpěvy sousedních a cizích samců a vnímají také směr, odkud zpěv přichází. Na ptáky ze sousedních teritorií reagují méně agresivně než na cizince, ozve-li se však sousedův zpěv z protilehlé hranice teritoria, než má, je reakce stejně agresivní jako v případě cizince.^[11] Cílem útoků červenek se příležitostně mohou stát i jiné druhy ptáků podobné velikosti.^[9]

Vzhledem k většímu poměru samců než samic v populaci zůstává přibližně 20 % z nich nespárovaných. Tito nehnízdící ptáci často využívají společná nocoviště v krytu křovin.^[12]

Místo k hnízdění vybírá samice. Otevřené miskovitě hnízdo je většinou na zemi ve svahu, břehu potoka nebo ve strži, zřídka i v dutém pařezu, stromu, (polo)budce, ve zdi, pohozené plechovce či jiné přírodní i umělé (polo)dutině. V ptačí budce je zdokumentováno hnízdění ve výšce až 7,5 m. Stavebním materiálem je suché listí, mech, tráva, kořínky a jiný rostlinný materiál, výstelku kotlinky tvoří rostlinná vlákna, kořínky a srst. Hnízdo staví většinou samotná samice po dobu 4–5 dní.^{[6][7]}

Ve střední Evropě hnízdí pravidelně 2×, vzácně 3× ročně od dubna do července. Snůška čítá 5–7 smetanově bílých, drobně rezavohnědě nebo červenohnědě skvrnitých vajec o rozměrech 19,7 × 15,1 mm. Jsou známy i početnější snůšky (až s 10 vejci), ale v takových případech se předpokládá účast více než jedné samice. Snášení probíhá denně v časných ranních hodinách, někdy s jednodenní pauzou. Inkubace trvá 13–14 dnů a podílí se na ní pouze samice. Mláďata jsou krmena oběma rodiči, hnízdo opouštějí ve stáří 13–15 dnů a dalších 8 dnů jsou přikrmována. V případě mláďat z prvního hnízdění s nimi v poslední fázi setrvává již jen samec, zatímco samice začíná se stavbou nového hnízda. Po plném osamostatnění jsou mladí ptáci z domovského okrsku vyhnáni. Pohlavní dospělost nastává ve 2. kalendářním roce.^[7]

Červenka obecná při pohledu zepředu

Mladý pták

Zvukové ukázky hlasových projevů červenky obecné	
	0:37
Vábění	
	1:58
Zpěv	

Dospělý pták na hnízdě s mláďaty

Ztráty na snůškách dosahují zhruba 21 %, nejčastější příčinou je predace.^[7] Studie neprokázala korelaci hnízdní úspěšnosti s velikostí hnízdního okrsku, nýbrž s hustotou vegetace ano.^[13]

Mortalita, dožití

Hlavním predátorem červenky obecné je krahujec obecný,^[14] za ztrátami na hnízdech stojí také kočka, tchoř, veverka, rejsek, straka,^[7] kuna nebo plch.^[15] Průměrná délka života se vlivem vysoké úmrtnosti pohybuje kolem jednoho roku. Každý rok totiž nepřežije více než 60 % dospělých ptáků. K nejcitelnějším ztrátám dochází během krutých zim, doprovázených akutním nedostatkem potravy.^[14] Nejvyšší známý věk v ČR je 18 let a 7 měsíců.^[7]

Potrava

Červenka sbírá většinu potravy z povrchu půdy, přičemž často aktivně prohledává hrabanku nebo útočí z nízkých větví keřů a stromů; zdokumentován je i lov potravy v mělké vodě. V hnízdním období se živí bezobratlými, hlavně hmyzem a pavoukovci, po zbytek roku přijímá také rostlinnou potravu, tvořenou měkkými semeny, bobulemi a jinými plody.^[7] Na hnízdech v dubobukovém lese na Slovensku bylo zjištěno celkem 404 vzorků potravy náležících asi 109 druhům bezobratlým o průměrné velikosti 8,4 mm. Mezi nejčastěji zastoupené skupiny (početně i objemově) patřili slíďákovití (Lycosidae), mouchovití (Muscidae), housenky můrovitých (Noctuidae) nebo mnohonožky (Diplopoda).^[16]

Denní spotřeba potravy u dospělého ptáka představuje až 750 bezobratlých o rozměrech 2–6 mm, což odpovídá přibližně 120 % jeho tělesné hmotnosti.^[17] Mladý pták v prvním roce spotřebuje dohromady zhruba 4,5 kg potravy, u dospělého ptáka je spotřeba více než dvojnásobná.^[6]

Ohrožení a početnost

Červenka obecná je v Evropě běžným ptákem s populací odhadovanou na 43–83 milionů párů (2004). V letech 1970–90 byly celkové počty v Evropě stabilní a v období let 1990–2000 i přes pokles jedné z klíčových populací ve Švédsku mírně narostly.^[18] Jako stabilní se v posledních desetiletích jeví také početnost v ČR, kde byly celkové stavy mezi lety 1985–89 stejné jako v letech 2001–03 odhadnuty na 0,5–1 milion párů.^[19] Červenka obecná se řadí mezi 15 nejběžnějších ptačích druhů na území ČR.^[20]

Vztah k lidem

V severské mytologii je červenka představována jako posel zpráv boha blesků Thóra.^[21] V severní Evropě je tradičně vnímána jako jeden ze symbolů Vánoc a objevuje se jako častý motiv na vánočních pohlednicích.^[6] Dle anglické pověsti získala oranžovočervenou náprsenku od Kristovy krve, když mu při ukřižování zpívala do ucha utěšující píseň.^[21]

V minulosti červenka platila také za oblíbeného klecového ptáka chovaného v domácnostech pro svůj vzhled a zpěv, což zmiňuje i Brehm (1888):^[22]

Ve světnicích nejoblíbenějším je ptákem našeho lidu; čile poskakující a poletující sem a tam, vychytává na podzim mouchy a za smutných dnů zimních obveseluje venkovany příjemným svým zpěvem. Je tvorem roztomilým, který dává na jevo svou čilou, veselou povahu za každé příležitosti. (...) Píseň ta právě tak příjemná je v pokoji jako v lese, a proto pták náš velmi často se ochočuje. Přivýkaje brzo v zajetí, pozbývá vší plachosti, kterou jevil ještě s počátku, a osvědčuje se za svou obvyklou přítulnost k člověku. Po nějaké době oblíbí si svého pěstouna nad míru a pozdravuje ho po každé, jekmile se objeví, líbezně cvrlikaje (švehole), vole nadýmaje a všelijak způsobně se pohybuje. Vhodně jsa ošetřován, vydrží mnoho let v zajetí, a zdá se, že podává se úplně svému osudu. I přihodilo se, že červenky, které prožily zimu v pokoji a příštího jara byly puštěny, na podzim zase se vrátily do příbytku svého hostitele, prosíce ho takorůzka, aby je opět přijal; některé přivýkly tak, že volně vyletovaly a přiletávaly; několik párů v pokoji také se rozplemenilo.

Život zvířat, str. 135–136

Červenky obecné na britské vánoční pohlednici z počátku 20. století

Pták roku

Červenka obecná byla Českou společností ornitologickou zvolena Ptákem roku 2016, čímž chtěl spolek dle vlastního vyjádření „upozornit na skutečnost, že i běžným a široce rozšířeným druhům může hrozit nebezpečí – například prosklené zastávky hromadné dopravy“.^[20]

Odkazy

Reference

- ↑ *The IUCN Red List of Threatened Species 2021.3*. 9. prosince 2021. Dostupné online (https://apiv3.iucnredlist.org/api/v3/taxonredirect/22709675). [cit. 2021-12-27].
- ↑ *Robin tops poll to find UK's 'national bird'* [online]. BBC News, 11.6.2015 [cit. 2022-02-19]. Dostupné online (https://www.bbc.com/news/uk-33090043). (anglicky)
- ↑ *JOBLING, J. A. The Helm Dictionary of Scientific Bird Names*. London: Christopher Helm, 2010. Dostupné online (https://archive.org/details/Helm_Dictionary_of_Scientific_Bird_Names_by_James_A._Jobling/page/n149/mode/2up?q=erithacus). S. 149. (anglicky)
- ↑ GRAY, J.; FRASER, I. *Australian Bird Names: A Complete Guide*. Collingwood: CSIRO Publishing, 2013. ISBN 9780643104709. S. 247. (anglicky)
- ↑ FIALOVÁ KARPENKOVÁ, Zuzana. *České názvy ptáků z etymologického a slovtvorného hlediska*. Praha, 2006. 131 s. Diplomová práce. FFUK, Ústav českého jazyka a teorie komunikace. Vedoucí práce PhDr. Jiří Rejzek Ph.D. Dostupné online. (https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/3522/DPTX_2005_1_11210_AZSK10001_115611_0_26391.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

6. CLEMENT, P.; ROSE, CH. *Robins and Chats (Helm Identification Guides)*. London: Christopher Helm, 2015. [ISBN 978-0-7136-3963-6](#). (anglicky)
7. ŠTASTNÝ, Karel; HUDEC, Karel, et al. *Fauna ČR. Ptáci 3/I*. Praha: Academia, 2005. [ISBN 978-80-200-1834-2](#). S. 340–349.
8. SVENSSON, Lars, et al. *Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu*. 2. vyd. Plzeň: Ševčík, 2012. [ISBN 978-80-7291-224-7](#). S. 276.
9. HUME, R. *RSPB Birds of Britain and Europe*. London: Dorling Kindersley, 2002. Dostupné online (<https://archive.org/details/rspbbirdsofbrita0000hume/page/263>). (anglicky)
10. CEPÁK, Jaroslav, et al. *Atlas migrace ptáků České a Slovenské republiky*. Praha: Aventinum, 2008. [ISBN 978-80-86858-87-6](#).
11. BRINDLEY, E. L. Response of European robins to playback of song: neighbour recognition and overlapping. *Animal Behaviour*. 1991, roč. 41, čís. 3. DOI 10.1016/S0003-3472(05)80853-X (<https://dx.doi.org/10.1016%2FS0003-3472%2805%2980853-X>). (anglicky)
12. DRÖSCHER, L. Vogel des Jahres 1992: Das Rotkehlchen. *Naturschutz heute*. 1992, čís. 1. (německy)
13. HOELZEL, R. Territorial behaviour of the Robin *Erithacus rubecula*: The importance of vegetation density. *Ibis*. 2008, roč. 131, čís. 3. DOI 10.1111/j.1474-919X.1989.tb02793.x (<https://dx.doi.org/10.1111%2Fj.1474-919X.1989.tb02793.x>). (anglicky)
14. LACK, David. NOTES ON THE ECOLOGY OF THE ROBIN. *Ibis*. 1948, roč. 90, čís. 2. DOI 10.1111/j.1474-919X.1948.tb01690.x (<https://dx.doi.org/10.1111%2Fj.1474-919X.1948.tb01690.x>). (anglicky)
15. JUŠKAITIS, R. Is nesting in closed nestboxes advantageous for the European Robin (*Erithacus rubecula*)?. *Avian Research*. 2021, roč. 12, čís. 21. DOI 10.1186/s40657-021-00263-8 (<https://dx.doi.org/10.1186%2Fs40657-021-00263-8>). (anglicky)
16. KRIŠTÍN, A. K poznání potravy mláďat *Erithacus rubecula* a *Troglodytes troglodytes* v dubovo-bukových lesoch. *Sylvia*. 1990, roč. 27. Dostupné online (http://www.oldcso.birdlife.cz/www.cso.cz/wpimag/es/other/sylvia27_4Kristin.pdf).
17. GRAJETZKY, B. Nahrungsökologie adulter Rotkehlchen (*Erithacus rubecula*) einer schleswig-holsteinischen Knicklandschaft. *Journal of Ornithology*. 1993, roč. 134, čís. 1. DOI 10.1007/BF01661129 (<https://dx.doi.org/10.1007%2FBF01661129>). (anglicky)
18. BURFIELD, I.; VAN BOMMEL, Frans, et al. *BIRDS IN EUROPE: Population Estimates, trends and Conservation Status*. Cambridge: BirdLife International, 2004. Dostupné online (<https://web.archive.org/web/20160305013217/http://www.birdlife.org/datazone/userfiles/file/Species/BirdsInEurope/BiE2004Sp6588.pdf>).
19. ŠTASTNÝ, Karel; BEJČEK, Vladimír; HUDEC, Karel. *Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice*. Praha: Aventinum, 2006. [ISBN 80-86858-19-7](#). S. 176.
20. VERMOUZEK, Z. *Ptákem roku 2016 je červenka* [online]. Česká společnost ornitologická, 25.2.2016 [cit. 2022-02-19]. Dostupné online (<http://www.oldcso.birdlife.cz/index.php?ID=2883>).
21. COOPER, JC. *Symbolic and Mythological Animals*. London: Aquarian Press, 1992. [ISBN 1-85538-118-4](#). S. 194. (anglicky)
22. BREHM, Dr. A. E. *Život zvířat. Díl druhý. Ptáci*. Překlad František Nekuť. Svazek 2. Praha: Knihovna: J. Otto v Praze, 1888. Dostupné online (<https://ndk.cz/view/uuid:6e5c3800-df99-11dc-abca-00d606f5dc6?page=uuid:283c93fa-7e7c-4332-b964-0a846c1a365b>).

Literatura

- BEZZEL, Einhard. *Ptáci*. Rebo Productions, 2007. [ISBN 978-80-7234-292-1](#).
- HERA, Iván; HERNÁNDEZ-TÉLLEZ, Irene; PÉREZ-RIGUEIRO, José; PÉREZ-TRIS, Javier; ROJO, Francisco Javier; TELLERÍA, José Luis. Mechanical and structural adaptations to migration in the flight feathers of a Palearctic passerine. S. 979–989. *Journal of Evolutionary Biology* [online]. 2020-07, Roč. 33, čís. 7, s. 979–989. DOI 10.1111/jeb.13630 (<https://dx.doi.org/10.1111%2Fjeb.13630>). (anglicky)
- *Ptačí svět*. 2016, roč. XXIII, čís. 1. Dostupné online (https://bigfiles.birdlife.cz/PS/PS_2016_01.pdf).

Externí odkazy

- Obrázky, zvuky či videa k tématu **červenka obecná** na Wikimedia Commons
- Taxon **Erithacus rubecula** ve Wikidruzích
- Slovníkové heslo **červenka obecná** ve Wikislovníku
- Mapa hnízdního rozšíření červenky obecné v Evropě v letech 2013–2017 (<https://ebba2.info/maps/species/Erithacus-rubecula/ebba2/abundance/>) a porovnání s 80. lety 20. století (<https://ebba2.info/maps/species/Erithacus-rubecula/change/change/>) na EBBA2.info (anglicky)
- Červenka obecná (<https://migrationatlas.org/node/1841>) na Bird Migration Atlas (anglicky, španělsky, francouzsky)

	<p>Wikidata: Q25334 • Wikidruhy: Erithacus rubecula • ADW: Erithacus_rubecula (https://animaldiversity.org/accounts/Erithacus_rubecula/) • Avibase: C809B2B90399A43D (https://avibase.bsc-eoc.org/species.jsp?avibaseid=C809B2B90399A43D) • BioLib: 8864 (https://www.biolib.cz/en/taxon/id8864) • BirdLife: 22709675 (https://datazone.birdlife.org/species/factsheet/22709675) • BOLD: 68509 (http://www.boldsystems.org/index.php/TaxBrowser_TaxonPage?taxid=68509) • BTO: ROBIN • NDOP: 1141 (https://portal.nature.cz/publik_syst/nd_nalez-public.php?idTaxon=1141) • eBird: eurrob1 (https://ebird.org/species/eurrob1) • EPPO: ERTHRU (https://gd.eppo.int/taxon/ERTHRU) • EUNIS: 1029 (https://eunis.eea.europa.eu/species/1029) • Euring: 10990 (https://euring.org/edb/species-maps/sp10990.htm) • Fauna Europaea: 97170 (http://www.eu-nomen.eu/portal/taxon.php?GUID=urn:lsid:faunaeur.org:taxname:97170) • Fauna Europaea (new): dafbddf1-7408-4984-9617-f198ce360aaa (https://fauna-eu.org/cdm_dataportal/taxon/dafbddf1-7408-4984-9617-f198ce360aaa) • Fossilworks: 369339 (https://web.archive.org/web/0/http://www.fossilworks.org/cgi-bin/bridge.pl?a=taxonInfo&taxon_no=369339) • GBIF: 2492462 (https://www.gbif.org/species/2492462) • IBC: europaean-robin-erithacus-rubecula (https://birdsoftheworld.org/bow/species/europaean-robin-erithacus-rubecula) • iNaturalist: 13094 (https://inaturalist.org/taxa/13094) • IRMNG: 10597755 (https://www.irmng.org/aphia.php?p=taxdetails&id=10597755) • ITIS: 559964 (https://www.itis.gov/servlet/SingleRpt/SingleRpt?search_topic=TSN&search_value=559964) • IUCN: 22709675 (https://api3.iucnredlist.org/api/v3/taxonredirect/22709675) • NBN: NHMSYS0000530739 (https://species.nbnatlas.org/species/NHMSYS0000530739) • NCBI: 37610 (https://www.ncbi.nlm.nih.gov/Taxonomy/Browser/wwwtax.cgi?mode=Info&id=37610) • TSA: 6670 (http://www.tierstimmen.org/en/database?field_spec_species_target_id_selective=6670) • WoRMS: 558552 (https://www.marinespecies.org/aphia.php?p=taxdetails&id=558552) • Xeno-canto: Erithacus-rubecula (https://xeno-canto.org/species/Erithacus-rubecula) • ZooBank: 2002AE12-F041-4821-B73E-0D8FDAF236EB (https://zoobank.org/NomenclaturalActs/2002AE12-F041-4821-B73E-0D8FDAF236EB)</p>
Autoritní data 	<p>BNF: cb124321982 (https://catalogue.bnf.fr/ark:/12148/cb124321982) (data) (https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb124321982) • GND: 4178539-3 (https://d-nb.info/gnd/4178539-3) • LCCN: sh96002694 (https://id.loc.gov/authorities/subjects/sh96002694) • NLI: 98700754445905171 (https://www.nli.org.il/en/authorities/98700754445905171)</p>

Citováno z „https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Červenka_obecná&oldid=23836839“